

Адрес за кореспонденция:

Янко Янков

ж. к. "Дианабад",

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

12 май 2006 г. (Петък)

Към:

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.

LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.

LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.

LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.

LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.

LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.

LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.

LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.

LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.

LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.

LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.

LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.

LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.

LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.

LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.

LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.

LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.

LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.

LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.

LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.

LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.

**До техни Превъзходительства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента

бул. "Княз Дондуков" № 2

1000 София

До Кмета на община „Изгрев“

1000 София

Информационно копие:

До Генералния директор

и Специалния справочен отдел и архив

на Българската телеграфна агенция (БТА)

бул. "Цариградско шосе" № 49

1124 София

Ваши Превъзходительства,

ваше квартално слугинско величие на българския мафиотски режим,

Преди няколко дни, **в понеделник, 08 май 2006 г.**, около 09 часа и 30 минути, аз и съпругата ми Елка Янкова **посетихме офис № 6** на ръководената от вас администрация на т. нар. „община“, в резултат на което станахме свидетели и обекти на ***такова отворително и противоправно по своя характер отношение, което няма***

абсолютно нищо общо с добре познатите в целия свят т. нар. „общински отношения“; и на което отношение, впрочем, не са имали самочувствието да ме подлагат дори и онези общински сатрапи, които помня много добре от времето на класическия комунизъм.

По-специално става въпрос за следното:

След като заедно със съпругата ми влязохме в стаята на администрацията, аз се обърнах към ръководителката на офиса, показах личната си карта, от която е видно не само името ми, но и факта, че живея именно на посочения адрес, след което пределно ясно изразих искането си *както да ми бъде дадена възможност да прочета, така и да получа ксерокс-копие* от т. нар. „Протокол“ за проведеното **Общо събрание на Етажната собственост** на блок 4 в ж. к. „Дианабад“; който протол не само е представен при тях и е регистриран като подлежащ на изпълнение легитимен акт, но и върху основата на който **кмета Павлин Колев** е издал Удостоверение № 229 от 02 май 2006 г. за легитимността на избора на т. нар. „Домоуправител“ или „Председател на Етажната собственост“.

Ръководителката на офиса веднага ми отговори, че аз нямам никакво право не само да получа ксерокс-копие, но дори и да прочета въпросния протокол; и че ако съществуват някакви проблеми, трябва да се обърна към адвокат, който да образува дело, след което съдът да поиска от тях копие от протокола, след което те да пратят това копие на съда, и едва тогава, ако съдът прецени, че това е необходимо, само той може да ми даде възможността да прочета какво пише в протокола.

Каза ми също така, че по изключение мога да се обърна към новоизбрания „Домоуправител“ и ако той прецени, би могъл да ми даде това, което искам. А на моя въпрос: *„Аз нямам ли правото да се опасявам, че текста на протокола, който е при вас, е съмсем различен от текста, който той вече ми е бил предоставил или евентуално би ми предоставил?!“*, тя отвърна: *„Ако имате такива опасения, това означава, че аз категорично нямам правото да ви давам каквото и да е, и че само съдът може да прецени какво да ви бъде дадено!“*.

После, на моя въпрос: *„Лицето, което е записано в протокола като „Протоколчик на събранието“, има ли право да види текста на протокола?“*, тя отвърна, че *„това лице има такова право“*; после жената погледна в протокола и изрично ми каза, че **лицето Елка Янкова** има право да прочете протокола и да получи копие от него.

Тогава, веднага след като тя каза тези думи, аз извадих от джоба си и показах личната карта на съпругата ми, посочих жената, стояща до мен, и казах, *че точно тя е това лице, което е записано като „Протоколчик на събранието“*, че тя действително е била избрана от Събранието за „Протоколчик“, че действително е писала „Протокол“, но че въобще не е подписала никакъв документ, имащ качеството или наименованието „Протокол“, и че от това следва, че представеният при тях т. нар. „Протокол“ представлява документно престъпление, както поради липсата на легитимен подпис, така и евентуално поради неговото неверно съдържание.

Тогава ръководителката на офиса категорично заяви, че отказва както на мен, така и на съпругата ми да даде каквото и да е достъп до текста на въпросния „Протокол“ от заседанието на **Общото събрание на Етажната собственост** на блок 4 в ж. к. „Дианабад“.

Ваши Превъзходителства,

ваше квартално слугинско величие на българския мафиотски режим,

За мен е повече от ясно, че това поведение на посочените служители на общината е само един от онези изключително много неизброими поведенчески актове на „държавата”, които са абсолютно недвусмислено доказателство, че тя е само едно най-нискоерархичните звена от структурата на българския филиал на руската Червената мафия.

Тъй като в друго подобно изложение, което ще направя по-късно, и в което изрично и ясно ще обоснова и докажа тезата, че това, за което става въпрос, представлява оперативно мероприятие на службата, ръководена от генерал Иван Чобанов, тук и сега поставям за решаване единствено онази съвкупност от проблеми, която възниква във връзка с поведението на служителите на общината.

ваше квартално слугинско величие на българския мафиотски режим,

Сега вие сте на ход!

12 май 2006 г. (Петък)

Янко Н. Янков